

и дълбок сняг изминават по 40 — 50 километра в ден. По добри пътища от 100 — 160 километра.

Коня, като впрегатно животно, никога няма да измести кучето в Сибир, защото в дълбокия и незамръзнал сняг затхва, а леда, който покрива безчислените реки и извори в Сибир, не го задържа. Страшните и чести виелици пречат да се образуват утжпкани пътици. Особено ценни и незаменими сж кучетата през време на силни виелици, каквито често настигат пътниците в откритата и пуста равнина. Пътниците се закриват в шубите си и лягат в шейната, без да може да отворят очи, а кучетата без водач през фжртуната намират зарития път и не се изгубват. Когато виелиците са особено силни и трябва да се спре, то, често кучетата се натрупват около господаря си, за да го топлят по цели часове, без да се боят от затрупалия ги сняг, ако стане той дебел.

Тия кучета много верно предсказват приближаването на бурята. Ако през време на почивка те копаят в снега дупки и се крият в тях, то това е най-добрия признак за скорошната виелица.

Тия кучета се дресират от малки. Щом прогледнат, пускат ги в дълбока яма заедно с майка им, така че да не виждат ни човек, нито животно. Пораснат ли, изваждат ги от тая яма и ги пускат в друга, кждето стоят докато свжршат шест месеци. След това ги запрягат с други обучени кучета в шейни и отиват на близко разстояние, защото младите, невидели ни човек, ни куче, се боят, теглят се на разни страни и скоро се изморяват. На връщане дома стопанина отново ги пуска в ямата и така продължават да ги джржат затворени, докато не привикнат кжм свободното и дълго пътуване. Едва на другото лято, вече научени, ги пускат свободни да ловят сами риба.

Това отнасяне сжс Сибирското куче го прави да бжде боязливо и да не е добжр пазач на кжщата. Господаря си не обича твжрде много и е готово, често пъти, да се хвжрли вжрху му.

Преведе Ст. Ст.